

telse. Derimod veed jeg ikke, hvorledes man paa den anden Side skulde kunne forsvare at handle efter deres Ønske, som sigte: Loven længes Alle efter, den er i det Hele tilfredsstillende kommer den endog saa ud i en mindre god Skikkelse, hvad Enkelthederne angaaer, ville vi i Fremtiden kunne rette derpaa ved Tilføjninger, tage Feilene bort og gjøre Forandringer. Dette er en Maxime, hvormed Lovgivningsværket vil være overmaade slet tjent; og have vi eengang gjort den Erfaring, hvad der kommer ud af at give sit Minde til Love, der siden efter findes utilfredsstillende, saa skulle vi ikke lade en saadan Erfaring gaae ubenyttet hen, ikke lade os findes villige til at gjøre den endnu engang.

Behmann: Jeg vil tillade mig den reent formelle Bemærkning, at, hvis det ærede Thing skulde beslutte sig til at lade Sagen gaae directe til første Behandling, saa kan det jo ikke fordes eller, rettere sagt, med Billighed ventes — thi der kan jo ikke her fordes Noget i saa Henseende — at de Medlemmer, der have sagt, at Sagen er kommen saa seent til os, at vi ikke have kunnet underkaste den en omhyggelig Drøftelse, skulde gaae ind paa en saadan første Behandling, men at det derimod maa være de Medlemmer, der sigte: Vi ere paa det Næne med os selv med Hensyn til Loven, der skulle føre Discussionen. Forøvrigt skal jeg tage den Advarsel, min ærede Nabo har givet mig, tilfølg; jeg kan meget vel selv underkaste mig self-government og troer ogsaa at have givet Exempel derpaa, og jeg vil kun ønske, at denne Advarsel ogsaa maa blive taget tilfølg paa et andet Sted.

Thalbitzer: Den 4de Landsstingsmand for 10de Kreds (M. B. Bruun) har udtalt meget stærkt, at det vilde være en Fortrædigelse imod dem, der ønske første Behandling standset, ikke at stemme derfor. Det gjør mig ondt, at han har udtalt det; thi jeg troer ikke, at noget Medlem af Thinget af den Grund vil stemme for 1ste Behandlings videre Fremme; men man veed slet ikke, hvad det er, der egentlig ligger Modstanderne af Loven paa Sinde, før Sagen er kommen til 1ste Behandling;

først da kunne vi faae at høre, hvilke Indvendinger der maatte komme frem, og findes de da at være i sig selv begrundede, og at de ere af en saadan Betskaffenhed, at de ikke let ville kunne ændres ved at stille Forslag til anden Behandling, saa er det jo tilbønlige at nedsætte Udvalg. Det er jo ogsaa noget ganske Extraordinært, der her idag er foreslaaet. Det have vi ikke brugt, saalænge jeg kan huske, saaledes at standse den første Behandling. Vi have altid først foretaget første Behandling, og saa er det blevet afgjort, om der skulde nedsættes Udvalg eller ikke. Men jeg for mit Bedkommende maa udtale mig imod, at jeg paa nogen Maade skulde have tænkt paa at fortrædige Noget, hverken i den ene eller den anden Retning, og her navnlig ikke dem, der have udtalt sig for Udvalgs-Nedsættelse. Jeg stemmer, som sagt, imod Udvalgs-Nedsættelse.

Brasch: Naar jeg for kort Tid siden tilfod mig at tage Ordet i denne Sag, saa var det af den Grund, at naar der saa ofte nu var blevet paataalt, at Lovforslaget var meget mangelfuldt, og at man derfor skulde lade Sagen gaae til Udvalg, saa forekom det mig dog ikke, at man af denne Betragtning skulde lade sig føre til at standse Sagens 1ste Behandling, idet jeg dog gif ud fra, at man senere vilde underkaste Sagen en mere omfattende Drøftelse. Det var just ikke det Argument, jeg ved denne Leilighed vilde have gjort gjældende, at Sagen ved at gaae til Udvalgsbehandling ikke vilde blive bragt til Ende i denne Session, thi det er jo Noget, man i ethvert Fald med temmelig Visshed kan forudsige, at den ikke vil, men det forekommer mig just derfor ogsaa, at dette maa medføre, at der ikke er nogen sær Grund til at afvige fra den sædvanlige Form, og i næste Session vil Sagen jo da foreligge som en ganske ny Sag og blive behandlet paa den sædvanlige Maade. Det var af den Grund, at jeg udtalte mig imod, at første Behandling skulde standses, skjøndt det er meget muligt, at jeg paa et senere Stadium vil være den, der er meest tilbøielig til at stemme for Udvalg.